

משנה - יבמות

פרק טז - משנה ב

שְׁתֵּי יְבָמוֹת, זוֹ אוֹמֶרֶת מֵת בְּעָלֶי וְזוֹ אוֹמֶרֶת מֵת בְּעָלֶי, זוֹ אֲסוּרָה מִפְּנֵי בְּעָלָה שֶׁל זוֹ. לְזוֹ עֵדִים **(ד)** וְלְזוֹ אֵין עֵדִים, אֶת שְׁיֵשׁ לָהּ עֵדִים, אֲסוּרָה. וְאֶת שְׁאִין לָהּ עֵדִים, מִתְּרַת. לְזוֹ בָּנִים וְלְזוֹ אֵין בָּנִים, אֶת שְׁיֵשׁ לָהּ בָּנִים, מִתְּרַת. וְאֶת שְׁאִין לָהּ בָּנִים, אֲסוּרָה. נְתִיבָמוּ **(ה)** וּמֵתוּ **(ו)** הַיְבָמִין, אֲסוּרוֹת לְהַנְשֵׂא. רַבִּי אֱלֶעָזָר אוֹמֵר, הוֹאִיל **(ז)** וְהִתְרוּ לַיְבָמִין, הִתְרוּ לְכָל אָדָם:

פרק טז - משנה ג

אֵין מְעִידִין אֶלָּא עַל פְּרִצוֹף **(ח)** פְּנִים עִם הַחֹטֵם, אֶף עַל פִּי **(ט)** שְׁיֵשׁ סִימָנִין בְּגוּפוֹ וּבְכָלִיו **(י)**. אֵין מְעִידִין אֶלָּא עַד שְׁתַּצָּא נִפְשׁוֹ, וְאֶפְלוּ רְאוּהוּ מְגִיד, וְצָלוּב **(יב)**, וְהִסִּיָּה אוֹכֶלֶת בּוֹ. אֵין מְעִידִין אֶלָּא עַד שְׁלֻשָּׁה יָמִים. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּבָא אוֹמֵר, לֹא כָּל הָאָדָם וְלֹא כָּל הַמָּקוֹם וְלֹא כָּל הַנְּשֻׁעוֹת שְׁוִין: